

Cả thế giới đang tập trung vào Liên Hiệp Quốc, mặc cho sự thúc giục của Hoa Kỳ và các đồng minh Anh và Pháp, không bỏ phiếu cho phép sử dụng vũ lực tại Libya hồi tháng 3 năm nay.

Trong tình hình đó, dĩ nhiên Liên minh Nato bó tay không làm gì cả. Địch Tá Muammar Gadhafi xua quân tràn vào Benghazi. Hoa Kỳ đứng nhìn, thế giới Tây phương đứng nhìn, thế giới, đau lòng nhưng bó tay. Cái mà giới đây đã trở thành cuộc cách mạng Libya sẽ chỉ còn là những cuộc nổi dậy lẻ tẻ, nhanh chóng bị chà đạp bởi vũ lực và hãm sát của quân đội chính quy. Trừ một số nhóm đang thành công của bọn chúa đó, Yemen và Syria sẽ noi theo, đàn áp cuộc nổi dậy của dân thế giới còn tàn nhẫn hơn nữa.

Kết quả là Tây phương, với những hãm sát của tự do và dân chủ là một lý do để họ đã hãm sát hãn huy. Tây phương một lý do để họ đã cho bọn tàn và đàn áp toàn thế giới vùng Trung Đông. Mùa Xuân Ả-rập cho họ bùng lên đã tắt ngúm. Và trong nhiều năm tháng nữa, thế giới sẽ chỉ thấy những miền Trung Đông giàu có tài nguyên thiên nhiên nhưng dân chúng nghèo nàn, bị đàn áp, bị bóc lột. Và rồi sẽ nảy sinh ra một thế hệ bất mãn, sẽ sẵn sàng chấp nhận lý luận bài Tây phương của những thành phần quá khích chính trị cũng như tôn giáo. Một thế hệ thuyết al Qaeda mới sẽ ra đời, trở thù cho sự bóc lột bóc lột trong một vòng luẩn quẩn của hận thù và khủng bố.

Ý nghĩa mà đó là kịch bản mà nhiều những chuyên gia, học giả đã đưa ra để biện minh cho lập trường chống lại việc can thiệp vào để ngăn chặn ông Gadhafi không cho ông ta đàn áp và tàn sát dân mình. Trong suốt sáu tháng vừa qua, chúng ta đã thấy, nghe và thấy nhiều nhà bình luận lên án sự can thiệp này. Họ nói đến một sự sai lầm ở Libya. Dĩ nhiên nay họ đã đổi giọng và nói đến khó khăn thế giới lại mà Libya sẽ phải đối phó. Nào có ai nghĩ việc lật đổ một nhà độc tài và xây dựng một chế độ hoàn toàn khác hẳn là chuyện dễ đâu. Nhất là khi thế hệ ông Gadhafi vẫn còn hoàn toàn sừng sững.

Nhưng tôi đã chứng kiến Indonesia sau khi nhà độc tài Suharto bị lật đổ. Lúc đó, đã có biết bao tiên đoán là Indonesia, một quốc gia có 16,000 hòn đảo, có nhiều sắc tộc khác nhau, sẽ tan rã khi không có một chính quyền để đoán ngăn chặn các thế lực ly tâm. Nhưng ngược lại bị quan đó họ không chứng kiến sự vui mừng của người dân Indonesia khi ông Suharto bị lật đổ. Họ không chứng kiến cảnh hỗn loạn đầu tiên trong lịch sử của nước cộng hòa Hồi Giáo này, nhưng dân biết dám đứng dậy chấp nhận chính quyền, và họ không thấy sự sung sướng của những nhà báo khi họ đầu tiên được nói được vài từ.

Nhưng ngày tháng sau đó thật hỗn loạn. Ông Habibie nắm quyền để một thế giới gian thì bị

Quốc Hội bất tín nhiệm. Indonesia là i lâm cßnh bị n loßn. Thủ đô Jakarta là i tràn đßy các cußc bißu tình. Sinh viên là i xußng đßng, ßng hß viên cßa bà Megawati cũng là i xußng đßng. Nhßng trong cái tình hình rßi loßn đó có mßt sinh khí đã bùng lên. Tôi còn nhß mãi khi nhßng nhà mßi bßn cßa thß trßng chßng khoán Jakarta tß chßc bißu tình chßng ông Habibie. Khi tôi hßi mßt ông mßc suit, đeo tie trông thßt là businessman, tßi sao ông bißu tình, thì ông ta ngßc nhiên nhìn tôi và trß là i “Tôi cũng là ngßi dân Indonesia. Tôi cũng mußn có tß do và dân chß!”

Rßi thì Indonesia đã tìm đßc hßng đi. Đßt nßc cßa nhißu ngàn hòn đßo và cß trăm bß tßc không tan rã. Indonesia dân chß khôn ngoan hßn là Indonesia đßc tài. Đông Timor mußn đßc lập thì hß đßc cho đßc lập. Tßn quyßn và phân chia là i nhußn qußc gia công bình hßn giß các phßn còn là i trong qußc gia không đòi đßc lập nßa. Và đißu còn đáng mßng hßn nßa là bßo đßng tôn giáo, vßn đã thßng xuyên xßy ra trong giai đßo n cußi cßa ông Suharto cũng ít đßn đi.

Bßi vßy tôi vô cùng nghi ngß nhßng lý lußn mà nhißu khi có tính kßcß và khinh thß cho rßng ß nhßng vùng nhß Trung Đông không thß có tß do dân chß, và can thißp vào đß giúp chßng là i mßt nhà đßc tài là đi ngßc là i quyßn là i cßa Hoa Kß hay cßa Tây phßng.

Thßc ra trong thß gißi cßa vùng nßi mà nhßng ngßi đß 30 tußi chißm đa sß, nßi ßc vßng là tß đß nhßng chính quyßn đßc tài tham nhßng thßi nát đã bùng lên tß Tunisia qua Ai Cßp thì ßng hß cho mßt cußc cách mßng chßng là i đßc tài sß rßt có là i cho quyßn là i cßa Hoa Kß. Thßt mßng là mß thay khi mßt phi công Hoa Kß bß rßt máy bay đã đßc ngßi dân Libya chào đón và giúp đß cho đßn khi đßc tß thăng cßu.

Vß là i trong trßng hßp này chính ngßi Libya, chính nhßng lãnh tß cßa phe nßi đßy đã kêu gßi trß giúp. Nßu không giúp thì Hoa Kß và các đßng minh Tây phßng sß bß lên án là “đem con bß chß”. Hß sß lập là i cái là i là mß cßa bißt bao nhiêu năm trong giai đßo n Chißn Tranh Lßnh khi “chß thuyßt thßc tß” đòi hßi là Hoa Kß phßi ßng hß nhßng chß đßc tài đß bßo đßm ßn đßnh.

Cũng không thß so sánh Libya vßi Iraq. ß Iraq, Hoa Kß đã đem quân vào xâm lăng mßt qußc gia mà không có mßt sß mßi gßi nào cß. Không ai bßnh vßc cho chß đß cßa ông Saddam Hussein, và có là i chính vì thß mà đoàn quân đßu tiên cßa Hoa Kß đã đßc chào đón ß ngay Sadr City, nßi khu xóm nghèo vßn là căn cß cßa mßt vß giáo sĩ thù ghét Hoa Kß. Nhßng thßt bßi ß Iraq không phßi là ß vißc là tß Saddam mà ß sß thißu tß chßc trong giai đßo n hßu Saddam.

Và đißu đó có là i chính là bài hßc duy nhßt cßa Iraq có thß áp đßng cho Libya. Tßng lai cßa đßt nßc này sß phßi do nhân dân Libya là i chßn. Và nghe lußn đißu cßa các thành viên Hßi đßng Qußc gia Chuyßn tißp thì chúng ta thßy hß đã chßn tß do thay vì đßc tài. Hßn thß, trong mßy tháng nay, mßc cho chißn sß nhißu lúc đßn gßn kß và tßng lai bßt đßnh, hßi đßng đã soßn thßo xong mßt bßn hißn pháp mà ngay chính các chuyên gia Tây phßng cũng phßi công nhßn là đßy đß và rßt tßt.

Dĩ nhiên sß có nhßng tiên đoán là Libya sß tißp tßc loßn, rßng Libya sß lâm cßnh nßi chißn vßi các bß tßc trß thù nhau và rßi thì Libya, không có sß hißn đißn và sß ßc chß cßa ông Gadhafi sß rß đám thành nhißu bß tßc nhß tranh giành quyßn bá chß.

Sao nhßng tiên đoán này không khác gì nhßng tiên đoán mà tôi tßng nghe khi Indonesia mßi là tß

Suy nghĩ về Libya

Tác Giả: Lê Phan

Chúa Nhật, 28 Tháng 8 Năm 2011 20:14

Đã nhà để tài của họ. So với Indonesia, họ nên triển vọng tan rã của Libya còn nhỏ hơn nhiều. Nhưng Indonesia, với may mắn có những lãnh tụ chịu chấp nhận trò chơi dân chủ, đã thành công. Nếu ông Abdurahman Wahid và bà Megawati Sukarnoputri là những người tham quyền của họ, khi họ từ chối đi đường quân đội để bám chặt quyền lực thì họ sẽ tình hình đã khác nhiều. Chắc hẳn chúng ta mong Libya cũng có được những lãnh tụ như vậy.

Trông ngời mà tôi nghĩ đến họ. Nhìn thấy các dân tộc ở Tunisia, Ai Cập để Libya thành công trong việc lật đổ chế độ để tài là làm tôi cảm thấy tự thân cho thân phận người Việt Nam. Không biết bao giờ người bạn của chúng ta Cách mạng Hoa Lài mới đến Việt Nam!